

מזה:

עין משפט
נר מצוה

גד א מ"י פכ"ו מהל' שבת
הלכה יד פסח לארץ פה
טושים ארץ סימן שי סעף
13

גד ב ג מ"י פ"ב מהל'
י"ט הלכה ג פסח לארץ
פה טור ש"י ארץ סימן
תל סעף ג סימן תל סעף
12

מוסף רע"י

[illegible]

תום' ימים

[illegible]

לדבריו דר' שמעון קאמער ליה וליה לא סבירא ליה. משמע
 דמפקחא ליה זי ר' סבד לה כר' שמעון ומימא אחמי
 גלח מוכח מההיא דלקמן דסבד כר"ש דאמר אחת הך ר' כו'
 יסודר במגורה כר"ש. נזר וכן מביימא דמימי נזלי דקין. צבור חס
 שפול לצור ר' יהודה הנשיא אומר
 יד מי שנקי צמומין ויראה אם יש
 בו מוס יעלה וישחוט כו' ומימי צמאי
 דמחיר לרלוח צמומין לא אחי כר"ש
 אלאל צמאי דלית לי מוקפא ומימי
 ר"ש לא גרים צבור חס אלל צבור
 שפול לצור ויסתא מני אחי כר'
 יסודר ויראה אם היה בו מוס זה
 מע"ט: **הבא** במאי עסקין
 ארבע ביה אפריח טי. פליס הר"ר
 יוסף דלג נקט אפרוח מי משום דמי
 מחי לשחק בו מיעוק כשטובא ואין
 נהנה אלא דטופין אחי חס
 לפני האסוראין (לשיל דף מה). משמע
 דאסור לטגול ועוד לי חמיס שרי
 אחמי קאמר צמון דמודה ר"ש
 בצעלי חיס שמוה אסורין אלל ודאי
 בצעלי חיס (מוקפין חס בגרונות
 ומימוקן ויפלא אחסם הם מכלליס ולא
 ידמי נלשר פסל שמוה לר"ש מדפריך
 בצרכ מספין ולקמן קמא). על רז הוגא
 דשרי והא תלמידי דרב הוה ורב כר'
 יהודה סבירא ליה אלל לר' שמעון
 משמע דשרי משום דלוי מוקפא
 מכלליס כמו בצלי חיס:

דְּאִית בִּיה בִּיצָה. דֹּאקֹר מִשּׁוּם
טַלד זִי"ע דְּרִי יוֹחֶן גּוֹפִיָּה
(מִפֿרֶס טַעמָא דְּלִיבָה מִשְׁקִין
זִשְׁנִי וּפֶאסֶר דִּמְשֹׁם הִי לֹא הוּא
אֶסֶר רִ"ש לַעֲלֹמָה אֲלֵא לֹאֲמִילָה:
דְּאִית בִּיה בִּיצָת אִפְרִיָּה. נִרְאֶה
לְרִי דֹּאקֹר לְרִי שְׁמִינִי
מִשּׁוּם דִּשְׁקִין דִּלֵּית בִּיה אֲפִרֹּחַ הוּא
(דִּכְמוּ גְרוּבֹת וּמִיּוֹקִין וְקֹא מִינֵיהּ
לִיָּה לִסְבָּא קִירוּיָא אִי שְׂרִי לַעֲלֹמָי
עַל יְדֵי שְׁעִיר מִשָּׁה הִכְשִׁי אִי מִשִּׁי
כְּמוֹ מִנֵּה אֹו כֹּלֵא וְהִשְׁבִּי לֹו רִבִּי
יוֹסֶטֶן לִמֵּי עֶשְׂרִי שָׁנָה לִתְרַגְמִינֵי וְאִין
זֹו כִּשְׁמָה אֲלֵא כְּמִנֵּה אֲדֹאקֹר:

אמר ליה מנרתא שאני. ואל"מ
אנחיל לא מונח מהא דל"ר
ויומננ כפ' לולב וענדה (סוכה מה) דסוכה
לפני בשמיני אסורה ללמח אית ליה
נגזו דליתקאלו כו' כר' יהודה ומיך
ר"י דגר ליטו מוקפה לתמוז מטעמול
שליטן ציטול מזוה בטעמול ולא דמי
למח דליתקאלו ציה"ש מחמת
מזוה ולזה אית ליטול להודיח מחמת
אמר: (לעיל) **למח** משום דר' אפי'
ה' ציטול דר' יוחנן ב"ר. ואל"מ דילמח
ל"א קרי דר' סבירא לא כר' דלמח
לעיל נגזי כרעה דמזוה אמרו ליה
רב כהנא ורב אסי לרב הילמח הכי
ונלמח דרב אסי דלעיל לאו הנינו
אסי דהכא דהכא דלעיל חזירו של
רב כהנא ורבא ר' אסי חזירו של ר'
אמי: **אין** לנו אלא בני ב"ר
שפעון. פ"ה במוקפה מחמת מילוס
דהיינו נר ישן שלא דלעילי נה בלמח
סבת וישל דפסקי כרבי יהודה
דעיי כהלעילי נה בלמח איה סבת דהוי
מוקפה מחמת ליסור ה"א כדפ"ת (לעיל יט: ד"ה ושמאל) ה"א דלמח
ויומננ ורבי'ל דפסקי כר' שפעון אלא
בכריתתא דלעיל מטעמלין נר חדש אבל

כירה פרק שלישי שבת

פֿעילי חמרה. (א) חמרים הנקטים קודם יישוּן וכוּסֶן אֹחֶס כְּסִים שֶׁשׁוּעֵן מְלוּבֵן וְהֵן מִתְכַּנְּנוֹת מֵאֲלֵיָּהֶן מִהוּ לֵאכּוֹל מִהֵן קוֹדֵם יִישׁוּן מִי מוֹדֵה בָּהֶן דְּמוּקָאוֹת הֵן כְּגִרְוּרוֹת וְיִמְיוּקֵן אִי לֹא: אֵלֶּא כְּגִרְוּרוֹת וְיִמְיוּקֵן. לֵאכּוֹל חֲמֵי דְדִמְיִהוּ בִּידִים וְלֹא חוּ: וְר' לִיט לִיב מוּקָא.

דקס"ד מדעני מניה אלינא דרבי
שמעון זלמלא הוה שמעי ליה מלכות
דכרבי שמעון קאירא ליה: **משקין**.
דך' להשקות בזהם לפני שמעון
שהא נזחא להפשיט: **המדבריות**.
הברייתות: **כרביעא**. במרחשון: **ואלו**
מדבריות כל שרועות בלפר. והי
מיהא אמרי. זלמלא אית ליה מוקדש:
איבעים אימא הני. מדבריות נמי
בגרוגרות דמי דלתיכיו בידים ויש
זורח יתך ולהביאם: **ואיבעים אימא**.
היא דפשיטי ממנה דלכריו דרבי
שמעון קאמר ולר' לא ס"ל: **ה"ג אמר**
רבא בר בר חנה א"ר יוחנן אמרו
הכא בר שמעון: **אמרו**. בני הישיבה:
סרוויא קרויאי. על שם מקומה: **בלוס**
עשוי לשם שמשי: **אלא** קאנגולין.

הלכן ה"ל מלכתו לאסור ואסור.
אלתה אית לא מוקצה: דאין ביה
אפרוח את. ליה חזי למיכל ולכלבין
נמי לאו חזי. ואף על גב דאין שמעון
מתכין את הנבלה לפני הכלבים הני
מילי בתסוכנת אבל בריהא לא דלא
הוא דעמיה מתחמול לכלבין והוא
אפרוח שמת בצבת נמי לא ויהי
דעמיה מתחמול לכלבין: הניחא למי
כו' דאמר מודה היה ר"ע. דלע"ג
דלכרמי^(ה) מתכין הנבלה לפני הכלבים
ה"מ בתסוכנת דדעמיה עליה
מתחמול לכלבין אבל מודה הוא
בנעלי חיים כלומר דבריחא שמתו
שאסורין שפיר קתרת דלרבי שמעון
גופיה לא חזי לכלבין: מאי איכא
למחר. לא חזי לכלבין: דאין כה
ביע. שולח היום ומודה ר' שמעון
גנול: והא אמר רב נחמן כו'
בשעתה קמייתא דניחא: דאין כה
ביעא אפרוח. וככל לא אכיל לא משום
(א)קליפה: וליו לא סביחא ליה. לר'
יוחנן לא סביחא דמחיו הלכה כרבי
שמעון והיינו דרב ינאך: ואם לא
סבירא. ומקמי דשמעת ליה לרב
ינאך לא היה ידע דאין יוחנן כר'
יהודה: כשפי ידע דאין סבירא לעולה.
כדמפרש טעמא לקמיה דלא לגטולי
ענידא דלדס קובע לה מקוס: ור'
יוחנן אמר אנו אין לנו. שום ישת
בהלכות טלטול דמיר: אלא כנר. ישת
כרבי שמעון דמיר: אלא מותרה כו'.
הלכן אי לאו מדרב ינאך לא היה
ידענא ליה אבל השתא ידענא
דכר' יהודה סביחא ליה בכולהו
בר ממוקלה מחמת מיאוס דנר יין:
מותר

לנו אלא בנר כרבי שמעון אבל מנורה בין נישלה בידו
דיו אסור לטלטלה ומעמא מאי רבה ורב יוסף דאמרי
קובע לה מקום אמר ליה אבי ר' יוסף והרי כילת
מקום ואמר שמואל משום רבי חיאי "כילת חתנים
מותר
מיק דפרק (תמא) כ"ט נצלה לפי הכללים אף על גב דנצלה
בידים אצל הכה דרחמי דידים סבר כ"י יהודה ופ"י זה לא קיימי ר'
א דכל הגרות של מתנת מטלטלין כ"י אצל במאי דקאמר ר' יהודה
תיה וריב"ז אברייתא דמטלטלין נר חדש קאי דכהניא ברייתא שרי
רבי

מסורת הש"ס

(א) בינה ת... (ב) שם. (ג) ונתן
קט... (ד) ובינה שם... (ה) ונתן
הרב... (ו) בינה ת... (ז) שם ב...
(ח) מירוצין קב. לקמן קלח...
(ט) לקמן קט... (י) ודף כ...
(יא) ונתן תוספות וקט...
(יב) דיה תיר... (יג) בינה ג...
(יד) ונתן תוספות תולין יט...
(טו) דיה אמר רב הונא... (טז) ודף
קט... (יז) הנהי תחתיה
ילפין וכו' הנהי כדא נחלא
דדף מי ע"א כי שם מקומה.

רבינו חננאל

ובן אדמוי היה
 לוי ששמן ברת אל
 מוקצה לוי ששמן אל
 נזרותו וצמיקן בלבד,
 ששטוהו אסר ברת
 כי בן חנה ארץ יתני
 אסור חלבה ב"רש"י
 היה בעט בעט ההוא שם
 ורזיה קינה לוי שנתגלף
 להו לטעלה שפסא ואסר
 יתני אסר כלום ששמן
 לתרגומה, מכלל דר' יוחנן
 כי יהודה מביא לוי
 דאית לוי מוקצה וששני
 דאית ליה אסר קינה
 אסרוהו חת ומשכס היה
 אסורו לטעלה, הנחא
 חלבה כלי חסם חסם
 בשבת ברת חסר אסור
 לטעלה בשבת אסר אסור
 לוי ששמן, אלא ל"ד אסר
 מתי כשענין יתני שחסי
 שסחתי לטעלה א"י ג"ר
 אסר קינה אסרוה שחסי
 בשבת ברת מתי, אמאי
 אסר אסר ר' יוחנן וזאת א"י
 הלחא כי ר' יוחנן אסר
 קינה, ואסאק ב"ר ארם
 שנת כחש ברת כי אסרוה
 דלדברי הלכו אסור, ואס"י
 כי נתבחר כי ברת יתני
 ר' ששמן ברת יתני
 כי ארם ר' יוחנן א"י
 א"י חסר הלחא כי ר' יוחנן
 יהודה, ורוביל אסר ארם
 דרש, אסר ברת אסר חסר
 אסר ברת כי חלבה א"י
 ולי אסר ברת א"י חסר
 אסר אסר ברת א"י וסלה
 מנחא לוי ששמן ברת כי
 אבא לו לטעלה ואסר
 (תלמוד) [משכן] דר' אסר
 תלמוד דר' יוחנן וזאת א"י
 יתני מוקצה מבר לוי דרש
 יהודה, ודחנין אסר דאבי,
 ואמרין לא אסר יתני א"י
 יתני, ברת ששמן, מנחא
 יתני דר' יוחנן וזאת א"י
 לוי ב"ר אסר א"י אכל
 מנחא כי נעטלה ברת אסר
 כי יתעלה, ובי אסר
 ששמן, ונעקא מן